

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898533
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvinenej Ing. I. L. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí konanom 27. júla 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej Ing. I. L. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej Ing. I. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/104/2009, z 8. apríla 2014 (č. l. 1080 - 1097) bola obvinená Ing. I. L., postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Trnave, sp. zn. 2Pv/349/08, z 30. novembra 2009, podľa ktorej sa mala dopustiť prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona tak, ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obvinená stíhaná.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015 (č. l. 1124-1128) na podklade odvolania podaného prokurátorom proti vyššie označenému rozsudku Okresného súdu, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku, zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/104/2009, z 8. apríla 2014 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015, podala obvinená Ing. I. L. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (č. l. 1137-1142). Dovolanie podala preto, že: „Bolo zásadným spôsobom porušené právo obžalovanej na obhajobu a zároveň sa jej ako účastníkovi konania postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom. V písomnom odôvodnení svojho uznesenia Krajský súd v Trnave uvádza, že prokurátor svoje odvolanie písomne odôvodnil svojím podaním doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 9. júla 2014 a dôvody v ňom uvedené považoval Krajský súd v Trnave za relevantné pre svoje rozhodnutie vo

veci samej a s týmito sa stotožnil. S dôvodmi odvolania prokurátora však ani Krajský súd v Trnave ani Okresný súd Trnava ako súd prvého stupňa obžalovanú ani jej obhajcu neoboznámil a písomné odôvodnenie odvolania im vôbec nezaslali na vyjadrenie. Vzhľadom na neverejné zasadnutie Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho v danej trestnej veci o odvolaní prokurátora tak obžalovaná ani jej obhajcovia nemali možnosť sa s dôvodmi odvolania prokurátora oboznámiť a k týmto sa vyjadriť. Napriek týmto skutočnostiam a absencii vyjadrenia obžalovanej k odvolaniu prokurátora však o odvolaní prokurátora Krajský súd v Trnave rozhodol a podľa jeho písomných dôvodov aj nakoniec rozhodol, a to týmto dovolaním napadnutým uznesením, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015, a to tak, že oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Trnava zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Obžalovaná sa s uvedeným uznesením odvolacieho súdu nestotožňuje, toto považuje za protiústavné, protizákonné a arbitrárne, pričom postup odvolacieho súdu v jej veci považuje za nezákonný a porušujúci jej základné práva a ľudské slobody a v tomto smere najmä právo na obhajobu. V ďalšej časti dovolania poukázala na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i ESLP a v závere navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie“.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril prokurátor nasledovne: „Dovolanie obvinenej smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Predmetné konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Uznesenie odvolacieho súdu nie je meritórnym rozhodnutím, tak ako to má na mysli ust. § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. poriadku. Odvolací súd na podklade riadneho opravného prostriedku nerozhodol vo veci sám“. Preto prokurátor navrhol odmietnuť dovolanie obvinenej podľa § 382 ods. 1 písm. f/ Tr. poriadku.

Obvinená k vyjadreniu prokurátora uviedla, že s ním nesúhlasí, pretože uznesenie krajského súdu je právoplatné a nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok. Ďalej okrem iného uviedla: „Ustanovenie § 368 ods. 1 Tr. poriadku v prípade prípustnosti dovolania pojednáva o právoplatnom rozhodnutí súdu, nie o právoplatne skončenom súdnom konaní, ako sa mylne domnieva Okresná prokuratúra v Trnave. Trestné konanie ako také síce nie je právoplatne skončené, uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave je však v zmysle § 184 ods. 1 Tr. poriadku právoplatné a vykonateľné, a teda dovolanie je proti nemu prípustné“. Obvinená navrhla aby najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/66/2014, z 27. augusta 2015 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd poznamenáva, že obvinená podala dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písm. a/ až písm. g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol porušený zákon v zmysle odseku 1 § 368 Trestného poriadku, treba rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej.

Dovoláním napadnutým uznesením krajského súdu nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej, pretože trestné stíhanie obvinenej pokračuje ďalej, a preto nemožno považovať medzitýmne rozhodnutie krajského súdu o zrušení rozsudku okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie za rozhodnutie, ktoré spadá do okruhu rozhodnutí, na ktoré sa vzťahuje možnosť napadnúť ich dovolaním. Je potrebné súhlasiť s dovoľateľkou v tom, že postup krajského súdu nebol správny, čím došlo k porušeniu práva obvinenej na

spravodlivý proces. Ani táto skutočnosť však neumožňuje najvyššiemu súdu v tomto štádiu konania napraviť pochybenie krajského súdu v procesnom postupe formou pozitívneho rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku, nakoľko najvyšší súd nemá zákonné kompetencie aplikovať mimoriadny opravný prostriedok na rozhodnutie, ktoré zákonodarca nezaradil do katalógu rozhodnutí, na ktoré sa vzťahuje možnosť podania dovolania. Najvyšší súd by tak prekročil svoju právomoc (síce v prospech obvinenej), ale v rozpore so zákonom, a preto ani takýto postup nie je prípustný. Navyše treba dodať, že hoci procesný postup krajského súdu nebol správny, jeho pochybenie bude s ohľadom na to, že vec nie je vybavená meritorne v ďalšom konaní konvalidované tým, že súdy oboch stupňov sa budú musieť v ďalšom konaní vysporiadať so všetkými argumentmi obvinenej a tieto pri svojich konečných rozhodnutiach dôsledne posúdiť a vyhodnotiť.

S ohľadom na uvedené a na nedostatok zákonnej kompetencie najvyššieho súdu na rozhodnutie v súlade s návrhom dovolateľky neostalo najvyššiemu súdu iné, len rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.